

der sig til den politiske venstrefløj i Danmark, så føler den større solidaritet med Afrika end med folkene i egne nabokommuner. Det er simpelt hen for pauvert.

Det er klart, at hele den her øvelse med hensyn til kommunalreformen hviler på nogle forudsætninger. Den hviler nemlig på de forudsætninger, at kommunerne under et til næste år mindst kan have den samme service, som kommunerne under et har i år, selv om man tager med, at der kommer flere plejekrævende ældre, selv om man tager med, at der kommer flere børn i skolerne, og selv om man tager med, at der er engangsomkostninger, der skal dækkes af kommunalreformen. Det er de forudsætninger, der er lagt ind i aftalen mellem staten på den ene side og kommunerne samlet på den anden side.

Det siger også sig selv, at når der er sådan nogle forudsætninger, vil det være sådan, at hvis forudsætningerne skrider, reagerer vi, for så skal man selvfølgelig rette på forholdene. Det beviste vi for en 3-4 uger siden, da vi kunne se dokumentation for, at kommunerne var blevet underkompenserede, altså havde fået for få penge med til at løse de opgaver, de overtog fra amterne, primært opgaver, der var relateret til det sociale område. Det tog vi op med regeringen og sagde, at det måtte man finde en løsning på. Regeringen forhandlede med Kommunernes Landsforening, og man fandt ud af, at det kunne være et beløb på op til 424 mio. kr. med det resultat, at kommunerne fik at vide, at de fik ekstra 424 mio. kr. til næste år.

Det, vi så har sagt de seneste dage, er, at hvis en anden forudsætning skrider, altså den forudsætning, der drejer sig om engangsomkostninger, er vi også villige til at se på det, for sådan må det være, hvis man vil være ansvarlig over for det, man selv har lavet. Hvis forudsætningerne skrider, kigger vi på det igen. Det har vi sagt. Vi har også peget på en finansiering, hvis det viser sig, at engangsomkostningerne overstiger det, der var lagt ind som en forudsætning.

Derfor er det klart, at vi ønsker, at det her følges tæt med den mulighed, at hvis forudsætningerne skrider og det dokumenteres fra kommunal side, at forudsætningerne skrider, så reagerer vi på det. Derfor vil jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Med kommunalreformen skabes 98 stærke kommuner, der bliver borgernes indgang til den offentlige sektor. Dette er et væsentligt bidrag til en fortsat udvikling af et trygt og godt velfærdssamfund. Samtidig skabes rammerne for bedre udnyttelse af de offentlige ressourcer, så den offentlige service kan udbygges og målrettes de grupper, der har størst behov.

Folketinget konstaterer, at aftalen mellem regeringen og KL for 2007 – med den efterfølgende korrektion på 424 mio. kr. som følge af princippet om, at pengene følger opgaverne – giver kommunerne mulighed for at afholde engangsomkostninger i forbindelse med reformen og under et fastholde serviceniveauet, selvom antallet af skoleelever og ældre med omsorgsbehov vokser.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at følge udviklingen i kommunernes økonomi tæt for at sikre, at aftalen og dens forudsætninger holdes.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Jeg vil lige som afslutning, for tiden løber, nå ganske kort at berøre et andet område, som er vigtigt for et trygt, stabilt og godt velfærdssamfund, og det er udlændingeområdet. Jeg vil bare henlede Folketingets og andres opmærksomhed på, at et af de områder, hvor der rent faktisk er fundet rigtig mange penge til en forbedret velfærd i det danske samfund siden 2001, er udlændingeområdet via en stram udlændingepolitik. Og jeg vil bare nævne tre tal som illustration af, at vi faktisk er kommet ganske langt i retning af en bedre indvandrerpolitik end den, der var under SR-regeringen før 2001.

KL 14.00

I 2001 var det sådan, at antallet, der søgte asyl, var 12.512; i 2005 var antallet 2.260. I 2001 gav man familiesammenføring til 10.950 personer; i 2005 var antallet 3.525. Der blev givet asyl i 2001 til 6.263; i 2005 var antallet 1.151. Se, nedgangen i de her tal har sparet det danske offentlige system for milliarder af kroner. De milliarder har vi kunnet bruge på noget andet, på en forbedret velfærd. Sådan handler det om også at prioritere i den offentlige økonomi og sikre, at vores velfærdssamfund får tilført flere penge, ved at vi bruger pengene mere fornuftigt.

Første næstformand (Svend Auken):
Tak til ordføreren.